

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7Tos/18/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7617012096
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7617012096.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Martina Michalanského a JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 7.marca 2018, v trestnej veci obžalovaného Q.. Q. Q., pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods.1 Tr.zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák., o sťažnosti obžalovaného Q.. Q. Q., obhajcu a zákonného zástupcu mladistvého proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 20.2.2018 sp.zn. 5T/119/2017 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. z a m i e t a sťažnosť obžalovaného Q.. Q. Q., obhajcu a zákonného zástupcu mladistvého.

odôvodnenie:

Citovaným uznesením okresného súdu bola podľa § 79 ods.3 Tr.por. zamietnutá žiadosť obžalovaného Q.. Q. Q. o prepustenie z väzby na slobodu pri existencii väzobného dôvodu podľa § 71 ods.1 písm.c/ Tr.por.

Podľa § 80 ods.1 písm.a/ Tr.por. súd nenahradil väzbu ponúknutou zárukou za správanie sa obžalovaného jeho otcom W. Q..

Podľa § 80 ods.1 písm.b/ Tr.por. súd neprijal písomný sľub obžalovaného k nahradeniu väzby.

Podľa § 80 ods.1 písm.c/ Tr.por. súd nenahradil väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Podľa § 81 ods.1 Tr.por. súd neprijal peňažnú záruku ponúknutú sestrou obžalovaného Q. J. k nahradeniu väzby.

Proti tomuto uzneseniu obžalovaný Q.. Q. Q. po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku ihneď zahlásil sťažnosť, ako aj jeho obhajca a zákonný zástupca. Zahlásené sťažnosti neboli bližšie odôvodnené.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí na podklade podaných sťažností podľa § 192 ods.1 Tr.por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovatelia podali sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce výrokom napadnutého uznesenia a po zvážení všetkých okolností významných pre rozhodnutie dospel k záveru, že sťažnosť obžalovaného Q.. Q. Q., obhajcu a zákonného zástupcu mladistvého nie je dôvodná.

Okresný súd postupoval vecne správne, keď na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaného Q.. Q. Q. k podanej žiadosti a rozhodol tak, ako je to uvedené v napadnutom uznesení. Zároveň obžalovaný predniesol písomný sľub a so zložením peňažnej záruky vo výške 3.000,- eur jeho sestrou Q. J. vyjadril súhlas a uviedol, že sa chce liečiť v domácom prostredí. Prítomní zákonný zástupca obžalovaného W.

Q. predložil čestné prehlásenie a uviedol, že v čase spáchania skutku bol v nemocnici a pokiaľ by bol v tom čase doma, určite by sa skutok nestal.

Dôvod podozrenia, že obžalovaný Q.. Q. Q. sa dopustil zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods.1 Tr.zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák., pretrváva v nezmenenej podobe a zodpovedá štádiu trestného konania, v ktorom bola na obžalovaného podaná obžaloba. Tento dôvod podozrenia je doposiaľ potvrdený vykonanými dôkazmi v prípravnom konaní.

Medzi tieto dôkazy patrí výpoveď poškodenej U. S., ktorá je objektivizovaná závermi znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva - odvetvie psychiatria a znaleckého posudku z odboru psychológie, výpoveďou svedkyne matky poškodenej U. S. W., lekárskou správou, záznamom z ohliadky tela poškodenej, dokumentácie z ohliadky miesta činu a kamerového záznamu mesta W. V. G. Š. T., kde boli zaznamenané dňa 6.6.2017 osoby, a to Q. Q., D. Z. U. W. Z..

V tejto súvislosti krajský súd poznamenáva, že vykonané dokazovanie a na jeho základe prechod do fázy súdneho konania po podaní obžaloby neznamená uznanie viny, ale umožňuje súdu rozhodnúť o nej, ak podozrenie vedúce k vzneseniu obvinenia nebolo v prípravnom konaní rozptýlené. V ďalšom konaní na hlavnom pojednávaní bude vecou okresného súdu, aby kontradiktórnym spôsobom vykonal dokazovanie, dôkazy vyhodnotil a rozhodol o vine alebo nevine obžalovaného Q.. Q. Q..

Z obsahu spisového materiálu, ktorý sa vzťahuje na trestné konanie obžalovaného Q.. Q. Q. je zrejmé, že tento je stíhaný pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods.1 Tr.zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák., pričom uvedeného skutku sa mal dopustiť aj v dôsledku znížených ovládacích schopností a nezrelej sexuality s dominantnými rysmi sexuálnej agresivity, ktorá bola konštatovaná vykonaným znaleckým dokazovaním z odboru zdravotníctva, odvetvie psychiatrie, v rámci ktorého z hľadiska sexuologického je obžalovaný Q.. Q. Q. pre spoločnosť nebezpečný a znalec mu navrhol uložiť ochranné sexuologické liečenie ústavnou formou.

Zároveň krajský súd poukazuje na osobu mladistvého obžalovaného, ktorý je vedený v registri sociálneho kurátora od roku 2013, odkedy sa dopúšťal trestnej činnosti ešte ako trestne nezodpovedná osoba, naposledy tomu tak bolo v roku 2016, kedy bolo trestné stíhanie zastavené pre nedostatok veku. Naposledy ako trestne zodpovedná osoba bol rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 5T/60/2017 zo dňa 26.7.2017 uznaný za skutok z mesiaca august až september 2016 vinným pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1, ods.2 písm.a/ Tr.zák., za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 12 mesiacov. Skúšobná doba mu začala plynúť dňom 26.7.2017. Z vyššie uvedeného je teda zrejmé, že skutku zločinu sexuálneho násillia sa mal dopustiť potom, ako sa už dopustil inej trestnej činnosti, za ktorú bol právoplatne odsúdený.

Nadriadený krajský súd v súlade s názorom okresného súdu nezistil ani dôvody na nahradenie väzby obžalovaného Q.. Q. Q. ponúknutou zárukou za správanie sa obžalovaného jeho otcom W. Q., písomným sľubom, dohľadom probačného a mediáčného úradníka a ponúknutou peňažnou zárukou.

Aj krajský súd je toho názoru, že väzba mladistvého páchatela je výnimočným aj najkrajnejším prostriedkom k jeho zaisteniu za predpokladu, že nie je prítomný iný spôsob, ako ju nahradiť, avšak v danom prípade je potrebné konštatovať, že výchova mladistvého zo strany jeho rodiny je nedostatočná, čo je preukázané tým, že menovaný už v minulosti sa dopúšťal trestnej činnosti, pre ktorú nebol trestne zodpovedný pre nedostatok veku, nenavštevuje riadne školu, a teda tu nie je reálny predpoklad, že po prepustení mladistvého obžalovaného Q. Q. by tento viedol riadny život.

Uvedené skutočnosti preto aj podľa zistenia krajského súdu odôvodňujú dôvody väzby u mladistvého Q. Q. podľa § 71 ods.1 písm.c/ Tr.por. a táto je v súčasnom štádiu trestného konania adekvátnym a nevyhnutným zabezpečovacím opatrením.

Krajský súd vzhľadom na tieto dôvody sťažnosť obžalovaného Q.. Q. Q., obhajcu a zákonného zástupcu mladistvého podľa § 193 ods.1 písm.c/ Tr. por. zamietol, pretože nie je dôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.